

та мислили, че земя-та е плоска като една дъска, а твърдо-то небе ѝ прихлупяло като единъ връшникъ. *Л. Д. 1872 р. 98.* Но найглавното, което занимало дѣцата, било покрито съ вършникътъ и пекло са полегичка между прѣсното кравешко масло. *З. 274. Ср. подъ сл. подница. Ч. 27.*

Връшь с. ж. овершье, вѣтвь: Кѣту покаржъ рѣзани чюбани младочки, кършжъ имъ върши два три пжти, да не избивжъ на горѣ, нъ да си даджъ силж на плодъ. *Пк. 73.*

Връшж м. дл. 1) совершаю, вершаю; дѣлаю, исполняю: Сичкы-тѣ работы ся връшажъ по приятелскы. *Р. 9.* Сынове-тѣ му връшажъ бащинж-тж имъ воляж вжтрѣ по царството. *иб. 114.* Храненіето ся връши у чловѣка прѣзъ 3 различни работы. *Л. Д. 1869 р. 90.* Пара-та връши всичко, а ? *иб. 1870 р. 170.* Искашъ ли да ти ся сврши работа, връши си ж самъ. *иб. 1871 р. 198.* Владѣтелска-та воля, облѣгната на силнж войска, връшила какво-то щѣла. *иб. 1872 р. 221.* Тука връши работж само алкооль-тж, зачто-то той е срѣдство противъ гнилость-тж. *иб. 1873 р. 78.* Да познае себеси, да си разбере тѣло-то и какъ сж устроены, на что връшжть ордїя-та му. *иб. 1874 р. 78.* Пазн са добрѣ, много, Ерминне, и са смислявай що-то вжршишъ. *иб. 1875 р. 134.* Идоменей, очуденъ отъ повелителныя му тонъ съ който вжршаше сичко (*surpris de la majesté avec laquelle il fait ces choses*). *Т. 171.* Нъ сичко тя бѣдна, съ наведени очи, напоени отъ сълзи, вжршеше съ търпѣливость, само само да пригоди. *Зк. 105.* Божїя-та работа съ лжжж не ся връши. *Ч. 131.* Казвать томува, кого-то сждять и бжжтъ, а той пакъ връши, както ся знае. *иб. 171.* 2)—занаятъ занимаюсь ремесломъ: Други са научиха да вжршжть други занаяти: да боядисвать, да водятъ табак-лжжъ, да правятъ сапунъ. *Л. Д. 1874 р. 44.* 3)—работж въ ирон. см. дѣло дѣлаю! (*о бездѣльи*): Момичетата свивать устните си и повдигать вѣждите си, работа вжршжтъ! *З. 34.* **Връшж са сватаюсь:** Море моме Грандафиле! Що сѣ вжршишъ не сѣ мжжишъ, Три години шестъ пжр-стени? *М. 14.*

Врядность с. ж. достоинство: На тѣхнж-тж душевнж и тѣлеснж вредность зависи всичко-то богатство и благосъстояніе на цѣлнй народъ. *Л. Д. 1869 р. 110.*

Врякакамъ м. дл. звукоподражательный квакать (син. крякамъ): Врякака жабунякъ. *Ч. 6.*

Врялъ пр. См. врѣлъ.